

Eszlártól Eszlárig

Két nagy per: szimbolika és irodalmi keret

PUBLICISZTIKA - LXVI. évfolyam, 19. szám, 2022. május 13.

2011 és 2016 között nagyjából havi rendszerességgel bírósági jegyzeteket írtam az *Élet és Irodalom* hasábjain a „romák sérelmére elkövetett rasszista sorozatgyilkosság” peréről első, másod- és harmadfokon. Mikor már néhány riportom megjelent, a témához általában két jó tanácsot kaptam beszélgetésben barátaimtól mintának, patternnek, követendő előzménynek. Az egyik amerikai volt, Truman Capote, a *Hidegvérrel* szerzője; a másik pedig a Vajda, Eötvös Károly. Mikor az ún. „romagyilkosságok” ötödik, tiszalöki áldozata, Kóka Jenő özvegyének konyhájában ültem a szomszédos Tiszaeszláron, az összevetés Eötvös Károly tevékenységével és művével pláne nem tűnt megkerülhetőnek. Kóka Jenőt 2009 áprilisában érte a gyilkos golyó Tiszalökön, mikor este tíz előtt kijött a házából, hogy a tiszaujvárosi Alkaloidába menjen éjszakai műszakra autóval, ahol már harminc éve folyamatosan dolgozott. Az özvegy elmondása szerint előtte megvacsoráztatta férjét - rántott szelet, kenyér, csemegeuborka -, majd haját mosott, frottírtörölközővel betekert fejjel ült a tévé előtt. Férje kilépett a megvilágított tornácra, a slusszkulcsot babrálta, mikor a golyós Mauser lövedéke szíven találta, s azonnal kiszenvedett. Kóka Jenőné kiszaladt, meglátva vértócsában fekvő férjét sikoltott és összeesett.